

Påskedag

21-04-2019

Tekstrække: Første række

Salmisten skriver: Luk retfærdighedens porte op, jeg vil gå ind og takke Herren! Her er Herrens port, her går de retfærdige ind! Jeg takker dig, for du svarede mig og blev min frelse. Den sten, bygmestrene vragede, er blevet hovedhjørneste. Det er Herrens eget værk, det er underfuldt for vore øjne. Denne dag har Herren skabt, lad os juble og glæde os på den. Herre, frels dog! Herre, lad det lykkes! Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn! Vi velsigner jer fra Herrens tempel. Herren er Gud, han skal give os lys. Lad festprocessionen danne kæde helt op til alterets horn! Du er min Gud, jeg takker dig, min Gud, jeg priser dig. Tak Herren, for han er god, hans trofasthed varer til evig tid.

[Salmernes Bog 118,19-29](#)

* *Epistlen skriver apostlen Paulus i sit første brev til korintherne:* Rens den gamle surdej ud, for at I kan være en ny dej. I er jo usyret brød, for også vort påskelam er slagtet, Kristus. Lad os derfor fejre festen, ikke med gammel surdej, ikke med en slet og ond surdej, men med rene og sande usyrede brød.

[Første Korintherbrev 5,7-8](#)

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Markus: Da sabbatten var forbi, købte Maria Magdalene og Maria, Jakobs mor, og Salome vellugtende salver for at gå ud og salve ham. Meget tidligt om morgenen den første dag i ugen kommer de til graven, da solen var stået op. Og de sagde til hinanden: »Hvem skal vi få til at vælte stenen fra indgangen til graven?« Men da de så derhen, opdagede de, at stenen var væltet fra. For den var meget stor. Og da de kom ind i graven, så de en ung mand i hvide klæder sidde i den højre side, og de blev forfærdede. Men han sagde til dem: »Vær ikke forfærdede! I søger efter Jesus fra Nazaret, den korsfæstede. Han er opstået, han er ikke her. Se, dér er stedet, hvor de lagde ham! Men gå hen og sig til hans disciple og til Peter, at han går i forvejen for jer til Galilæa. Dér skal I se ham, som han har sagt jer det.« Og de gik ud og flygtede fra graven, for de var rystede og ude af sig selv. Og de sagde ikke noget til nogen, for de var bange.

[Markusevangeliet 16,1-8](#)

Anden påskedag

22-04-2019

Tekstrække: Første række

Salmisten skriver: Du har svaret mig! Jeg vil forkynde dit navn for mine brødre, i forsamlingens midte vil jeg lovprise dig: Lovpris Herren, I der frygter ham, vis ham ære, hele Jakobs slægt, frygt ham, hele Israels slægt! For han viste ikke foragt og afsky for den hjælpeløses nød; han skjulte ikke sit ansigt for ham, men hørte, da han råbte om hjælp. Du er min lovsang i den store forsamling, jeg indfrier mine løfter for øjnene af dem, der frygter Herren. De ydmyge skal spise og mættes, de, der søger Herren, skal lovprise ham, og de skal få nyt mod for evigt. Hele den vide jord skal huske Herren og vende tilbage til Herren; alle folkenes slægter skal kaste sig ned for dig. For kongemagten tilhører Herren, han hersker over folkene. Ja, alle, der sover i jorden, skal kaste sig ned for ham, alle, der stiger ned i støvet, skal falde på knæ for ham. Men jeg vil leve for ham, og mine efterkommere skal tjene ham. Der skal forkyndes om Herren for kommende slægter, man skal forkynde hans retfærdighed for folk, der fødes, for han greb ind!

[Salmernes Bog 22,22b-32](#)

** Denne hellige lektie skrives i Apostlenes Gerninger:* Peter tog ordet og sagde: »Nu forstår jeg, at Gud ikke gør forskel på nogen, men at han i et hvilket som helst folk tager imod den, der frygter ham og øver retfærdighed. Det er det ord, Gud sendte til Israels børn, da han forkyndte fred ved Jesus Kristus; han er alles Herre. I ved, hvad der er sket i hele Judæa, det der begyndte i Galilæa efter den dåb, Johannes prædikede: hvordan Gud salvede Jesus fra Nazaret med Helligånd og kraft, og hvordan Jesus færdedes overalt og gjorde vel og helbredte alle, der var under Djævelens herredømme; for Gud var med ham. Og vi er vidner om alt det, han gjorde i jødernes land såvel som i Jerusalem. Ham, som de slog ihjel ved at hænge ham på et træ, ham oprejste Gud på den tredje dag og lod ham træde synlig frem, ikke for hele folket, men for os, der i forvejen var udvalgt af Gud til at være vidner, vi som spiste og drak sammen med ham, efter at han var opstået fra de døde.«

[Apostlenes Gerninger 10,34-41](#)

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Samme dag var to af disciplene på vej til en landsby, som ligger tres stadier fra Jerusalem og hedder Emmaus; de talte med hinanden om alt det, som var sket. Og det skete, mens de gik og talte sammen og drøftede det indbyrdes, kom Jesus selv og slog følge med dem. Men deres øjne holdtes til, så de ikke genkendte ham. Han spurgte dem: »Hvad er det, I går og drøfter med hinanden?« De standsede og så bedrøvede ud, og den ene af dem, Kleofas hed han, svarede: »Er du den eneste tilrejsende i Jerusalem, der ikke ved, hvad der er sket i byen i disse dage?« »Hvad da?« spurgte han. De svarede:

»Det med Jesus fra Nazaret, som var en profet, mægtig i gerning og ord over for Gud og hele folket – hvordan vore ypperstepræster og rådsherrer har udleveret ham til dødsstraf og korsfæstet ham. Og vi havde håbet, at det var ham, der skulle forløse Israel. Men til alt dette kommer, at det i dag er tredje dag, siden det skete. Og nu har nogle af kvinderne iblandt os forfærdet os; de var tidligt i morges ude ved graven, men fandt ikke hans legeme og kom tilbage og fortalte, at de i et syn havde set engle, som sagde, at han lever. Nogle af dem, der er sammen med os, gik så ud til graven og fandt det sådan, som kvinderne havde sagt, men ham selv så de ikke.« Da sagde han til dem: »I uforstandige, så tungnemme til at tro på alt det, profeterne har talt. Skulle Kristus ikke lide dette og gå ind til sin herlighed?« Og han begyndte med Moses og alle profeterne og udlagde for dem, hvad der stod om ham i alle Skrifterne. De var næsten fremme ved den landsby, de var på vej til, og Jesus lod, som om han ville gå videre. Men de holdt ham tilbage og sagde: »Bliv hos os! Det er snart aften, og dagen er allerede gået på hæld.« Så gik han med ind for at blive hos dem. Og mens han sad til bords sammen med dem, tog han brødet, velsignede og brød det og gav dem det. Da åbnedes deres øjne, og de genkendte ham; men så blev han usynlig for dem. De sagde til hinanden: »Brændte vore hjerter ikke i os, mens han talte til os på vejen og åbnede Skrifterne for os?« Og de brød op med det samme og vendte tilbage til Jerusalem, hvor de fandt de elleve og alle de andre forsamlet, som sagde: »Herren er virkelig opstået, og han er set af Simon.« Selv fortalte de, hvad der var sket på vejen, og hvordan de havde genkendt ham, da han brød brødet.

[Lukasevangeliet 24,13-35](#)